

Michal Avrech Bareket

Expanses of color, mankind and world

The outer landscape is the one Avrech actually observes - the one she visited intentionally, or the one etched in her memory. But the landscape which finally makes its way into her paintings is a physical-visual platform telling the story of her soul - the inner landscape.

Expanses of fields, forests, rocks, flowers, earth and sky - this is the reality we all know. For Avrech Bareket, this reality is but an excuse for telling the story of the soul, along with its deepest reflections and moments of joy. This is a personal story, comprised of happiness, motion, momentum, expression, storm and serenity - contradictions that evoke interest and call for another inspection. The brushstrokes are swift and confident, the colors are rich and the perspective is present - though not in the sense of imitating reality or portraying it in the classical way. Through the landscape paintings, Avrech Bareket reconciles the outer world - the one we live in, which cannot be ignored - with her inner world, which she wouldn't disregard either. This way she charges her paintings with additional layers, linking the conscious with the subconscious. Their encounter on the canvas interconnects these two worlds and thus allows for the creation of a new expanse.

Avrech Bareket's work is characterized by the combination of styles - expressionism and impressionism - which constitute her means of expression. This combination could also be metaphorically regarded as reflecting the story of the paintings themselves, which are not only landscape descriptions but stories of the inner and outer layers of the soul - echoing each other and corresponding with each other. The artist is impressed (impressionist) and at the same time she also expresses (expressionist), thus producing a

fascinating rendezvous on the canvas. The wisdom stemming from deep inspection (of the inside and the outside) is joined by the innate emotion of the creative process to produce a very special artistic cocktail.

The landscape emerging out of energetic brushstrokes, thick layers of color and bold mixes is a kind of dream come true. It's an inner, imaginative thought about the landscapes of the world and the landscapes of mankind - and although this thought becomes earthly and physical in the process of painting, it still retains spirit: the spirit of imagination, the spirit of the artist. For Avrech, outer reality and inner reality are both sources of inspiration which enable her to express herself as a thinking-feeling-creating person.

"Nature is but a dictionary," says Charles Baudelaire, and explains that just the way we pull out of the dictionary all the ingredients we need in order to construct a phrase, artists obey their imagination and search their own dictionaries for the ingredients that would realize their vision. And then, when they artistically "edit" what they find, these notions take on a completely new shape. Avrech Bareket does not wish to copy the exterior nature. She chooses entries from the "Nature Dictionary" and uses them as ingredients for producing her own new creation. Unlike paintings that duplicate nature, thus wiping out the artist's personality, Avrech Bareket is inspired by nature to expose her personality.

Avrech Bareket's landscape paintings are nature paintings consisting of both the natural world and the nature of mankind - her own nature.

dr. Nurith Cederbuim

מיכל אברך ברקת

מרחבים של צבע עולם ואדם

הנוף החיצוני עליו מתבוננת אברך, זה שפגשה במכון, או זה שנטמע בזיכרונה, וזה שבסוף מונח על מצע הציור הוא פלטפורמה פיזית - חזותית המספרת את סיפור נוף נפשה - הנוף הפנימי.

מרחבים של שדות, יערות, סלעים, פרחים, שמים ואדמה - זו מציאות מוכרת. בעבור אברך ברקת מציאות זו היא תירוץ לספר את סיפור הנפש, הרהוריה ורגעי שמחתה. אברך ברקת מספרת סיפור אישי שיש בו שמחה, ביטוי, תנועה, תנופה, רוגע וסערה. ניגודים שיוצרים עניין ומזמנים הצצה נוספת.

משיכות מכחול מהירות, בוטחות, עושר צבעוני, התייחסות לפרספקטיבה אם כי לא במונחים של חיקוי המציאות וייצוגה באופן קלאסי. באמצעות ציורי הנופים אברך ברקת מתווכת בין העולם החיצוני הקיים שאין להתעלם ממנו, זה העולם בו אנו חיים, ובין עולמה הפנימי, שגם ממנו אינה מוכנה להתעלם.

בדרך זו מעניקה אברך לציוריה מספר רבדים, חיבור בין ההכרה המודעת ובין תת ההכרה הלא מודעת, המפגש על מצע הציור - הבד - הופך להיות חיבור בין עולמות אלה ובכך מייצר ומאפשר מרחב חדש.

שילוב בין הסגנונות - אקספרסיוניסטי ואימפרסיוניסטי - המאפיינים את יצירתה הם צורות הביטוי בעומדים בבסיס יצירתה, ניתן לקרוא שילוב זה גם כמטאפורה לסיפור לתכנון של הציור, אשר מלבד היותו תיאור נוף, הוא מספר על רובדי הנפש הפנימיים והחיצוניים. אלה המהדהדים זה לזה ותכתבים זה עם זה, אברך ברקת מתרשמת

(אימפרסיוניסטית) ומביעה (אקספרסיוניסטית), ובכך מייצרת מפגש מרתק על משטח הבד. התבונה הנובעת מהתבוננות עמוקה (פנימה והחוצה) והרגש המתלווה למעשה האמנותי, כוחות היצר בתהליך היצירה, יוצרים את התמהיל המיוחד בציורים אלה.

הנוף העולה מתוך תנועות מכחול אנרגטיות, ממשיכות צבע עבות, מערבובים סוערים ונועזים הוא סוג של חלום שהתגשם. זוהי מחשבה פנימית פרי דמיון על נופים בעולם יחד עם נופים באדם, שהופך להיות גשמי - פיזי ועם זאת כזה שגם נושבת בו רוח. רוח הדמיון רוחו של היוצר. בעבור אברך המציאות החיצונית כמו גם המציאות הפנימית מהווים השראה המאפשרת לה לבטא את עצמה כאדם יוצר - מרגיש - חושב.

"הטבע אינו אלא מילון" אומר שארל בודלר ומסביר שכשם שאנו שולפים מתוך המילון את כל הרכיבים הנחוצים להרכבת משפט או דיווח, כך גם הציירים אשר מצייתים לדימיון ומבקשים במילונם את הרכיבים התואמים את תפיסתם, ואז כאשר הם עורכים זאת בצביון אמנותי מסוים הם משווים למילים אלה חזות חדשה לחלוטין. אברך ברקת אינה מבקשת להעתיק את הטבע החיצוני, היא בוחרת מתוך 'מילון הטבע' את הרכיבים, ומייצרת דבר חדש אחר משלה. בניגוד לציור המעתיק את הטבע, ובכך מעלים את האישיות, אברך ברקת שואבת מהטבע וחושפת את האישיות.

ציורי הנוף של אברך ברקת הם ציורי טבע, שיש בהם ממין טבע העולם וטבע האדם, טבעה שלה.

ד"ר נורית צדרבוים

מידעון

